

Joepie, oorlog!

De honderd meter sprint bij atletiek, de honderd meter vrije slag bij zwemmen, de vijftienhonderd meter schaatsen of de heren vier zonder stuurman. Elke sport heeft zijn eigen koningsnummer, het onderdeel dat de meeste mensen aan de buis kluistert en waar de medaille net iets zwaarder weegt. De vaderlandse geschiedenis heeft ook een koningsnummer – zeker wat het schoolvak betreft – en dat is de Tweede Wereldoorlog. De meeste leerlingen kijken uit naar '40-'45.

'De heroïek en het avontuur overheersten in de lessen over de Tweede Wereldoorlog.'

In mijn jeugd was de Tweede Wereldoorlog net lang genoeg geleden om de horror afgeschud te hebben en net dichtbij genoeg om nog aansprekend te zijn: je eigen vader en moeder hadden het nog meegeemaakt! De heroïek en het avontuur overheersten in de lessen zodanig, dat een klasgenootje ooit dansend op het schoolplein stond bij de maandagse sirene om twaalf uur: 'Joepie, oorlog!' Ik was destijds natuurlijk al zo verstandig dat ik bij het zien van dit tafereel ontzetting veinsde, maar het schetst de sfeer.

Nu mag ik voor een methode het koningsnummer doen. Aan de ene kant voelde ik me helemaal 'joepie, oorlog!' toen het lot mij deze eer toebedeelde, aan de andere kant is er keuzestress en vertwijfeling. De Oorlog wordt om de paar jaar anders belicht; alle vijftig tinten grijs zijn daarbij al aan de beurt geweest. Er zijn miljoenen bladzijden over volgeschreven en die kennis moet ik vatten in vijf lessen. Het wordt schipperen tussen 'De Waarheid' en 'Ook Maar Een Meninkje' en het wordt afwegen tussen Cito-toetsstof, kerndoelen en canonvensters en prikkelende verhalen en opdrachten. Maar het heldenverhaal over het verzet hoort er wat mij betreft beslist bij, net als het gruwelen over het opeten van je eigen huisdier. Het gaat erom, dat de kennis beklijft. Daarom mag het best een beetje 'joepie, oorlog!' zijn. ■

Edith van Gameren studeerde in 2012 af als eerstegraads docent geschiedenis. Ze gaf les in het voortgezet onderwijs en is educatief auteur.

reldoorlog, behandeld volgens de methode van Braudel ('Lange duur, korte duur en evenementen') en Marc Kropman met *Historisch redeneren*. Hierna volgde de lunch om ons voor te bereiden op een college met discussie, door Carla van Boxtel, een ruim anderhalf uur durende diepgaande verhandeling en gedachtewisseling naar aanleiding van enige onderzochte en ook nog nader te onderzoeken stellingen over het geschiedenisonderwijs. Zoals: 'Historisch denken en redeneren bevorderen kan alleen als je leerlingen in de klas aan het werk zet met historische bronnen.' Hierover kunt u later meer lezen op de website van de VGN.

Na afloop kon men geestelijk verrijkt en deels moe met medeneming van een welverdiend certificaat huiswaarts keren. De commissie ging zich vervolgens welgemoed en enthousiast wijden aan een evaluatie. Ook zijn we gestart met de organisatie van de volgende conferentie in 2014. Ik kijk terug op twee geslaagde dagen. ■

